

Nota

Verslag van resultaten proefsleuvenonderzoek

MEISE SINTE-MAARTEN (prov. Vlaams-Brabant)

Auteurs: Bert MESTDAGH

Projectcode: 2021B288

Topografische kaart:	Zie plan in Fout! Verwijzingsbron niet gevonden. en Figuur 2, bijlagen 1 en 2.
Begindatum onderzoek:	03/09/2021
Einddatum onderzoek:	03/09/2021
Relevante termen thesauri:	Landelijk, Meise, bodemonderzoek, vooronderzoek, proefsleuvenonderzoek
Alle betrokken actoren:	Bart Bartholomieux (projectleider, erkende archeoloog), Bert Mestdagh (veldwerkleider), Werner Wyns (assistent-archeoloog)
Betrokken personen buiten het project:	/

Figuur 1: Sporenkaart

1. Inleiding

De bodem ter hoogte van het plangebied bleek op basis van het proefsleuvenonderzoek van de verschillende bodemprofielen vrij slecht bewaard. Er werd, onder een ophogingspakket sporadisch een verweerde B-horizon met daaronder de C-horizont vastgesteld. Hierbij betrof het een vrij zandige zandleembodem.

Het plangebied heeft een uitgesproken reliëf. Het maaiveld bevindt zich in het noordwesten op een niveau van +45,85m TAW. Van daaruit daalt het terrein tot +45,15m TAW in het zuidoosten (ter hoogte van de nog aanwezige verharding) en +43,76m TAW ter hoogte van een uitgebroken kelder (zuiden).

De prospectie door middel van proefsleuven leverde vier sporen op. Een eerste spoor is van natuurlijke aard. Het gaat om een windval, een type spoor dat ontstond door het ontwortelen van een boom. Op basis van de sterke uitloging van de randen van het spoor, is dit waarschijnlijk de oudste context op het terrein. De andere sporen zijn drie segmenten van eenzelfde gracht. De gracht had een noordoost-zuidwest oriëntatie. Op basis van de scherpe aflijning en het recente vondstmateriaal (oester, steengoed) is een

datering tijdens de postmiddeleeuwse periode aannemelijk. Bovendien blijkt de ligging ervan min of meer overeen te komen met een historische perceelsgrens (**Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.**). Daardoor is de gracht zeer waarschijnlijk te interpreteren als oorspronkelijke perceelsgracht.

Binnen de proefsleuven ontbreken andere sporen of vondsten, waardoor er geen aanwijzingen zijn voor de aanwezigheid van archeologische site. De steengoedscherf en oester zijn mogelijk aangevoerd als onderdeel van afval dat als meststof op de akkers werd gestort.

2. Gemotiveerd advies

2.1. Volledigheid van het vooronderzoek

Tijdens de prospectie werden drie proefsleuven uitgegraven om een representatief beeld van het archeologisch potentieel te krijgen. Daarnaast werd in elke sleuf een bodemprofiel geregistreerd om een goed beeld te krijgen van de bodemopbouw.

2.2. Aanwezigheid van een archeologische site

Uit het proefsleuvenonderzoek (zie verslag van resultaten proefsleuvenonderzoek) blijkt dat er binnen het plangebied geen archeologisch waardevolle site aanwezig is. Er werden sporen van één gracht gevonden die geïnterpreteerd werd als postmiddeleeuwse perceelsgracht.

2.3. Waardering van de archeologische site

Het proefsleuvenonderzoek toonde aan dat zich geen archeologische site bevindt binnen het plangebied.

2.4. Impactbepaling

De werken zullen de bodem danig verstoren. Aangezien er geen waardevolle archeologische sporen binnen het plangebied aanwezig zijn, worden geen verdere archeologische maatregelen geadviseerd.

2.5. Bepaling van de maatregelen

Als gevolg van de afwezigheid van een waardevolle archeologische site dient geen programma van maatregelen voor verder archeologisch onderzoek opgesteld te worden. Wel wordt gewezen op de wettelijke verplichting om bij aantreffen van archeologisch sporen/vondsten tijdens werken, dit te melden aan Onroerend Erfgoed¹.

¹ Zie artikel 5.1.4. van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 en artikel 5.1. van het Onroerenderfgoedbesluit